

РЕШЕНИЕ

№ 1454

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-3, в публично заседание на шести ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Венета Цветкова

при участието на секретаря Румяна Люб. Аврамова
като разглежда докладваното от Венета Цветкова Търговско дело №
20231100900733 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 327, ал. 1 ТЗ.

Ищецът А.Т. ООД /н/, с ЕИК **** твърди, че спрямо него е открито производство по несъстоятелност и е обявен в несъстоятелност с решение от 09.11.2022 година. Твърди, че през 2018 година ищецът е доставил на ответника стоки, за които доставки са издадени и 4 броя фактури, описани в исковата молба, на обща стойност 41 015,30 лева. Поддържа, че е поканил ответника да заплати доброволно изискуемите парични задължения, което не е сторено, както и че е констатирал, че по искане на законните представители на ищцовото дружество сумите са заплащани по сметка на трето свързано лице, което не е било страна по договорите за продажба. Претендира осъждане на ответника за заплащане на дължимата цена на стоките по фактурите.

Ответникът М.В. – КОМ ЕАД, ЕИК: **** оспорва предявените искове. Сочи, че е изпълнил задължението за заплащане цената на закупените и доставени стоки, при условията на чл. 75 ЗЗД, като е изпълнил на овластено от кредитора трето лице и по силата на тристранни споразумения. Признава, че с ищеца е бил в облигационни отношения по договор за продажба на стоки от 2018 година, с уговорена цена от общо 43 534, 80 лева с ДДС, както и че е получил стоките, предмет на договора. Поддържа, че е заплатил последната на четири пъти /три авансови плащания и едно доплащане/, както и при отчитане на калкулирана и предоставена от ищеца търговска отстъпка от 2519,50 лева /приспадната от ищеца с кредитно известие/ на третото лица А.К. ЕООД. Настоява, че плащанията на третото лице са извършвани със знанието и съгласието на продавача, както и по споразумение от 30.05.2018 година, 07.06.2018 година и 01.09.2018 година. Оспорва и да е получил покана за доброволно уреждане на претенциите. Претендира разноски.

Правната квалификация на предявените искове дава съдът с оглед изложените от страните факти и обстоятелства и не е обвързан от посочената от ищеца в исковата молба.

С оглед на горното, в тежест на ищеца е да докаже 1) че между страните са възникнали облигационни отношения по договор за търговска продажба на стоки; 2) че ищецът е доставил уговореното количество и качество стоки на купувача; 3) че за купувача е

възникнало задължение за заплащане на цената на получените стоки в размер на 41015.30 лв. с ДДС.

В тежест на ответника е да докаже плащане на цената и възраженията си – че е платил и плащането е получено от третото лице, което е овластено за приемане на изпълнението от кредитора.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, приема следното от фактическа и правна страна:

Като безспорни по делото са отделени в доклада по делото следните обстоятелства, които съдът приема за доказани в процеса: наличието на облигационни отношения между страните по неформален договор за продажба на стоки от 2018 година, с уговорена цена от общо 43 534, 80 лева с ДДС; получаване на стоките, предмет на договора от ответника в уговореното количество и качество; предоставена търговска отстъпка от цената от 2519,50 лева и дължим остатък след отстъпката от 41 015,30 лева - по фактури № 40262, с дата на издаване 30.05.2018г., на стойност: 10 883.70 лева; по фактура № 40267, с дата на издаване 07.06.2018 г., на стойност 21767,04 лева, по фактура № 158, с дата на издаване 01.09.2018 г., на стойност 10 883.70 лева; по кредитно известие № 40296, с дата на издаване 14.09.2018 г. на стойност 2 519.50 лева; заплащане на сума в този размер от ответника на трето лице – А.К. ЕООД /на четири пъти, на посочените в отговора на исковата молба дати – 30.05.2018 година, две плащания от 06.06.2018 година и 07.11.2018 година/ - за осъществена доставка на стоки през 2018 година. Валидно сключени споразумения от 30.05.2018 година, 07.06.2018 година и 01.09.2018 година, подписани от двете страни по правоотношението.

Следователно, по делото безспорна е установено, че между страните са възникнали облигационни отношения по договор за продажба на стоки през 2018 година, във връзка с който на ответника са доставени и същият е получил стоки на стойност от 43 534,80 лева от договорения вид, количество и цена, за което са издадени и описаните по-горе фактури. Няма спор и че по съгласие на страните от посочената обща цена е приспаднала търговска отстъпка, поради трайните търговски отношения между дружествата и поради това – дължимата крайна цена за доставените стоки – чадъри, покривала и основи, е в размер на 41 015,30 лева с ДДС. Няма спор и относно това, че ответникът е заплатил посочената сума чрез извършените банкови преводи по представените платежни нареждания от 30.05.2018 година, 06.06.2018 година и 07.11.2018 година.

Видно от представените от ответника писмени доказателства, със Споразумение от 30.05.2018 година, ищецът се е съгласил задължението на ответника по фактура № 40262, с дата на издаване 30.05.2018г., на стойност: 10 883.70 лева да бъде погасено чрез плащане на овластеното от него според отразеното в документа трето лице - А.К. ЕООД в срок до 30.05.2018 година. Видно от платежно нареждане № 892021/30.05.2018 година, сумата е наредена по сметка на посочените в споразумението трето лице-получател и сметка.

Видно от Споразумение от 07.06.2018 година, ищецът се е съгласил задължението на ответника по фактура № 40267, с дата на издаване 07.06.2018 г., на стойност 21767,04 лева, да бъде погасено чрез плащане на овластеното в документа трето лице А.К. ЕООД в срок до 07.06.2018 година. Видно от платежни нареждания № 399842/06.06.2018 година и № 402583/06.06.2018 година, сумата е наредена по сметка на посочените в споразумението трето лице-получател и сметка.

Видно от Споразумение от 01.09.2018 година, ищецът се е съгласил задължението на ответника по фактура № 158/01.09.2018 година и кредитно известие № 296/14.09.2018 година, на стойност: 8 364.20 лева да бъде погасено чрез плащане на посоченото в документа, овластено от кредитора трето лице- А.К. ЕООД в срок до 14.09.2018 година. Видно от платежно нареждане № 183603/07.11.2018 година, сумата е наредена по сметка на посочените в споразумението трето лице-получател и сметка, след извършено приспадане на търговската отстъпка, за която е издадено и кредитното известие.

Видно от Удостоверение от 16.10.2023 година на Общинска банка АД, с горните суми е била заверена сметката на получателя по платежните нареждания.

Доколкото по делото не се установи страните да са имали облигационни отношения и по други договори за продажба на стоки през 2018 година, съдът приема, че всички подписани споразумения и извършени плащания касаят единствено процесната доставка по описаните в исковата молба фактури.

С оглед горното и изрично изразената воля на страните, вкл. съгласието на ищеца, от името на когото са подписани и трите споразумения, които не са оспорени като документи в процеса или преди това, длъжникът е изпълнил точно, съобразно изискванията на чл. 75, ал. 1 ТЗ – на овластено от кредитора лице. Тоест, извършените плащания са произвели погасителен ефект. В тази връзка, без значение е обстоятелството дали ищецът и лицето, което е приело плащането са свързани лица по смисъла на § 1, т. 6 ДР на ТЗ лица. Кредиторът изрично се е съгласил изпълнението да бъде осъществено чрез престиране на посоченото в споразуменията овластено от него лице и по посочената банкова сметка.

Следователно, ответникът доказва погасяване на задължението си, поради което искът следва да бъде отхвърлен.

По разноските.

С оглед изхода на спора, разноски са дължими на ответника, съобразно направеното искане и представените доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 3000 лева.

Ищецът, на основание чл. 620, ал. 5 ТЗ, следва да бъде осъден да заплати дължимата държавна такса от 1640,61 лева, от предварително внасяне на която е освободен.

Така мотивиран Софийски градски съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от А.Т. ООД /н/, с ЕИК **** срещу М.В. – КОМ ЕАД, ЕИК: **** иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 327, ал. 1 ТЗ за осъждане на ответника за заплащане на сумата от **41 015,30 лева с ДДС** – общо дължима и непогасена цена на стоки, получени от ответника по договор за продажба на стоки от 2018 година и фактури № 40262, с дата на издаване 30.05.2018г.; по фактура № 40267, с дата на издаване 07.06.2018 г, по фактура № 158, с дата на издаване 01.09.2018 г. и кредитно известие № 40296, с дата на издаване 14.09.2018 г. към фактура № 158/01.09.2018 година, като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, от А.Т. ООД /н/, с ЕИК **** да заплати на М.В. – КОМ ЕАД, ЕИК: **** сумата от 3000 лева, съдебни разноски по делото и в производството по обезпечение на исковите.

ОСЪЖДА А.Т. ООД /н/, с ЕИК **** да заплати по сметка на Софийски градски съд сумата от 1640,61 лева – разноски за държавна такса в производството, съобразно отхвърлената част от исковите, която следва да се събере от масата на несъстоятелността.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____